

Nu har Du taget fra os,

Nu har Du taget fra os,
hvad Du engang har givet.
Nu favner døden den, der
for os var selve livet.
Og intet bliver mere
helt, som det var, herefter,
for sorgen river i os
med kærlighedens kræfter.

Nu er vi fyldt af savnet
og gruer for i morgen.
Men, Gud, Du kommer til os
og trøster os i sorgen.
Vi er alle ramt af
den gådefulde stilhed,
men Du er også nær med
Din nådefulde mildhed.

Du griber os i mørket
og blidt mod lyset vender.
For selv om vi er adskildt,
er vi i Dine hænder.
Og Du var selv i mørket
den dag, da Kristus døde,
du rejste ham i livet
i påskens morgenrøde.

Se, døden er forandret.
Nu kan den ikke vinde!
Da Kristus tog den på sig,
blev den en slagen fjende.
Og derfor kan vi håbe,
at også vi får givet
at gå i morgensolen
og glæde os ved livet.

Så lad kun sorgen synge,
få luft for al sin klage,
og lad kun savnet tynde,
Din godhed bliver tilbage.
Du gir os nye kræfter.
Du knytter nye tråde.
Og hvad så sker derefter,
må komme af Din nåde.

Holger Lissner 1993 og 1999.